

**ВИЩИЙ АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД
АПЕЛЯЦІЙНА ПАЛАТА****ПОСТАНОВА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

22 листопада 2024 року

м. Київ

Колегія суддів Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду у складі:

головуючого судді Панкулича В.І.,
суддів Глотова М.С., Михайленка Д.Г.,
за участю секретарів судового засідання Ворони К.О., Костенка І.І., Міленко О. В.,
представників позивача Міністерства юстиції України – Гайдара М.А., Туліна Р.А.,
представника відповідачів Буяновського В.М., Меньшова А.М. – адвоката Серафимова І.М.,
представників третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог, щодо предмета спору, на стороні
відповідачів:
Eurotrubplast Holding Limited – адвоката Гудій В.В.,
Стрільця І.А. – адвоката Денисенка О.М.,
Марченка О.А. – адвоката Піліпенка Д.О.,
Волкова Р.А. – адвоката Орлова І.Ф.,
Херти Ойшерле – адвоката Савенка Р.В.,
Гонтаренка О.С. – адвоката Жогіної О.О.,
ТОВ «Торгівельний дім «Євротрубпласт» - Лазебного Д.В. (в режимі відеоконференції із
застосуванням власних технічних засобів);
представника особи, яка не брала участь у справі Radius Group Holdings Limited – адвоката
Серафимова І.М.,

розглянувши апеляційні скарги адвоката Серафимова І.М. в інтересах відповідачів Буяновського
В.М. та Меньшова А.М., представників третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо
предмету спору, на стороні відповідачів Гудій В.В. в інтересах Eurotrubplast Holding Limited,
Жогіної О.О. в інтересах Гонтаренка О.С., Піліпенка Д.О. в інтересах Марченка О.А., Орлова І.В.
в інтересах Волкова Р.А., Денисенка О.М. в інтересах Стрільця І.А., Савенка Р.В. в інтересах
Херти Ойштерле, третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмету спору, на
стороні відповідачів Олейнікова О.В., представника особи, яка не брала участь у справі Radius
Group Holdings Limited Серафимова І.М. та Міністерства юстиції України на рішення Вищого
антикорупційного суду від 20 вересня 2024 року у справі за позовом Міністерства юстиції України
до Горіловського Мірона Ісааковича, Буяновського Валентина Михайловича, Меньшова Андрія
Миколайовича, за участю третіх осіб без самостійних вимог на стороні відповідачів, про
застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 Закону України «Про
санкції»,

ВСТАНОВИЛА:

Указом Президента України від 12.05.2023 № 279/2023 введено в дію рішення Ради
національної безпеки і оборони України від 12.05.2023 «Про застосування персональних
спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)», яким до Горіловського
Мірона Ісааковича, Буяновського Валентина Михайловича, Меньшова Андрія Миколайовича,

Горіловського Лева Міроновича, ТОВ «Група Поліпластик», Eurotrubplast Holding Ltd, Radius Systems Holdings Limited, ТОВ «Група Полімертепло», ТОВ «Управляюча компанія Поліпластик», ТОВ «Науково-виробниче підприємство «Поліпластик», ТОВ «Сучасні Системи Реновації» застосовано персональні спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції), серед яких блокування активів.

17 травня 2024 року до Вищого антикорупційного суду звернулось Міністерство юстиції України з адміністративним позовом до Горіловського Мірона Ісааковича, Буяновського Валентина Михайловича, Меньшова Андрія Миколайовича, за участю третіх осіб без самостійних вимог на стороні відповідачів, про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 Закону України «Про санкції». Позовні вимоги обґрунтовувало тим, що відповідачі за допомогою ТОВ «Група Поліпластик» та ТОВ «Науково-виробниче підприємство «Поліпластик» створюють суттєву загрозу національній безпеці, суверенітету та територіальній цілісності України здійснюючи: матеріально-технічне забезпечення збройних сил РФ у період з 2019 по 2022 роки шляхом постачання полімерних матеріалів, що використовуються для виготовлення стрілецької зброї та інших виробів військового та подвійного призначення; розробку композитного матеріалу для вдосконалення зразка стрілецької зброї, яка поставляється на замовлення Міністерства оборони РФ; реалізацію за державні кошти РФ інфраструктурних проектів в окупованому Криму, що спрямоване на матеріально-технічне забезпечення окупаційних адміністрацій.

Рішенням Вищого антикорупційного суду від 20 вересня 2024 року адміністративний позов Міністерства юстиції України до Горіловського Мірона Ісааковича, Буяновського Валентина Михайловича, Меньшова Андрія Миколайовича задоволено. Застосовано до відповідачів санкцію, передбачену пунктом 1-1 частини першої статті 4 Закону України «Про санкції» та стягнуто в дохід держави активи, щодо яких відповідачі опосередковано можуть вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження, а саме:

- 92,57% частки статутного капіталу ТОВ «Торгівельний дім «Євротрубпласт» (код 33090871) у розмірі 53 998 714 грн., яка належить APG Polyplastic Group Limited (теперішня назва Eurotrubplast Holding Ltd), щодо якої відповідачі можуть здійснювати права тотожні праву розпорядження через Стрільця Ігоря Анатолійовича та Олейнікова Олега Валентиновича;

- 0,43% частки статутного капіталу ТОВ «Торгівельний дім «Євротрубпласт» (код 33090871) у розмірі 248 000 грн., яка належить Ойштерле Херта, через яку відповідачі можуть здійснювати права тотожні праву розпорядження;

- 93% частки в статутному капіталі ТОВ «Калушський трубний завод» (код 35615975) у розмірі 14 851 494,10 грн., яка належить APG Polyplastic Group Limited (теперішня назва Eurotrubplast Holding Ltd), до якої відповідачі можуть здійснювати права тотожні праву розпорядження через Стрільця Ігоря Анатолійовича та Олейнікова Олега Валентиновича;

- 62% частки в статутному капіталі ТОВ «Рубіжанський трубний завод» (код 32926466) у розмірі 20 091 377, 27 грн, яка належить APG Polyplastic Group Limited (теперішня назва Eurotrubplast Holding Ltd), до якої відповідачі можуть здійснювати права тотожні праву розпорядження через Стрільця Ігоря Анатолійовича та Олейнікова Олега Валентиновича;

- 15,5% частки в статутному капіталі ТОВ «Рубіжанський трубний завод» (код 32926466) у розмірі 5 022 844, 32 грн, яка належить Ойштерле Херта, через яку відповідачі можуть здійснювати права тотожні праву розпорядження;

- 15,5% частки в статутному капіталі ТОВ «Рубіжанський трубний завод» (код 32926466) у розмірі 5 022 844, 32 грн, яка належить Radius Systems Holdings Limited, через яку відповідачі можуть здійснювати права тотожні праву розпорядження;

- 100% частки в статутному капіталі ТОВ «Полімертепло - Україна» (код 35364503) у розмірі 151 500 грн, яка належить Radius Systems Limited, щодо якої відповідачі можуть здійснювати права тотожні праву розпорядження через Буяновського Георгія та Буяновського Іллю;

- 10% частки в статутному капіталі ТОВ «Українська полімерна група» (код 33403524) у розмірі 60 000 грн, яка належить ТОВ «Група Поліпластик», через яку відповідачі можуть здійснювати права тотожні праву розпорядження;

- 51% частки в статутному капіталі ТОВ «Кордфлекс» (код 38557047) у розмірі 765 000 грн, що складена з 10% частки у розмірі 150 000 грн, яка належить Гонтаренко Олександрю

Сергійовичу, з 11% частки у розмірі 165 000 грн, яка належить Марченко Олександрю Анатолійовичу, з 30% частки у розмірі 450 000 грн, яка належить Волкову Руслану Анатолійовичу, щодо яких відповідачі можуть здійснювати права тотожні праву розпорядження через Буяновського Георгія та Буяновського Іллю.

Суд виходив з того, що ТОВ «Торгівельний дім «Євротрубпласт», ТОВ «Калушський трубний завод», ТОВ «Рубіжанський трубний завод», ТОВ «Полімертепло – Україна», ТОВ «Українська полімерна група», ТОВ «Кордфлекс» як афілійовані особи групи Поліпластик перебувають під контролем відповідачів, які через інших осіб можуть опосередковано вчиняти дії щодо визначення будь-яким чином долі таких третіх осіб, що тотожне за замістом праву розпорядження активам.

На переконання суду, втручання у права відповідачів шляхом стягнення активів в дохід держави відповідає підставам, визначеним у Законі України «Про санкції», має легітимну мету – забезпечити контроль за активами особи, яка своїми діями створила суттєву загрозу національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України. Застосована санкція не порушує положення статті 41 Конституції України та статті 1 Додаткового протоколу до Конвенції про права людини та основоположних свобод

Стягнення в дохід держави активів відповідачів відповідатиме суспільним інтересам та засадам пропорційності. Такий захід є винятковими і обумовлений гостротою становища та необхідністю досягнення цілей захисту національних інтересів, національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України, протидії терористичній діяльності, а також запобігання порушенню, відновленню порушених прав, свобод та законних інтересів громадян України, суспільства та держави в умовах правового режиму воєнного стану.

Не погодившись з вказаним рішенням, адвокат Серафимов І.М. в інтересах відповідачів Буяновського В.М. та Меньшова А.М., представники третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмету спору, на стороні відповідачів Гудій В.В. в інтересах Eurotrubplast Holding Limited, Жогіна О.О. в інтересах Гонтаренка О.С., Піліпенко Д.О. в інтересах Марченка О.А., Орлов І.В. в інтересах Волкова Р.А., Денисенко О.М. в інтересах Стрільця І.А., третя особа, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмету спору, на стороні відповідачів Олейніков О.В., представник особи, яка не брала участь у справі Radius Group Holdings Limited Серафимов І.М. подали апеляційні скарги. Рішення вважають невмотивованим та необґрунтованим, оскільки суд неповно з'ясував обставини справи, що мають значення для справи та дійшов висновків, які не відповідають фактичним обставинам справи.

Серафимов І.М., який діє в інтересах відповідачів Меньшова А.М. та Буяновського В.М., просить оскаржуване рішення скасувати та ухвалити нове, яким відмовити Міністерству юстиції України в задоволенні позову.

Посилається на те, що відповідачі не вчинили жодних дій, про які позивач стверджує у позові, вони не є підозрюваними чи обвинуваченими у жодному кримінальному провадженні в Україні, жодна країна світу, окрім України, не застосувала до них будь-яких санкцій. Вони не знайомі з російським президентом та високопосадовцями, не мали доступу до відомостей, що становлять державну таємницю в Російській Федерації, відтак позбавлені можливостей приймати участь у виконанні державного оборонного замовлення.

Як учасники ТОВ «Група Поліпластик» Меньшов А.М. та Буяновський В.М. не брали участі в операційній діяльності ТОВ «НВП «Поліпластик», ТОВ «ТД «Поліпластик», не приймали жодного рішення про постачання збройним силам РФ полімерних матеріалів для виготовлення стрілецької зброї, інших виробів військового та подвійного призначення, про розробку композитного матеріалу для вдосконалення зразка стрілецької зброї, про участь ТОВ «Сучасні системи реновації» в інфраструктурних проектах в Криму, у тому числі, у будівництві водозабору та водопроводу Бештерек - Зуйський. Ототожнюючи їх з ТОВ Група Поліпластик», ТОВ «НВП «Поліпластик», ТОВ «ТД «Поліпластик», ТОВ «Сучасні системи реновації», Горіловським Л.М., задовольняючи у зв'язку з цим позов, суд діяв всупереч ч.2 с.61 Конституції України.

За твердженням представника відповідачів суд не мав брати до уваги письмові докази, відповідність яких не підтверджено оригіналами. Позивач не надав судового рішення, на підставі якого отримав доступ до документів з реєстраційних справ ТОВ «Торгівельний дім «Євротрубпласт», ТОВ «Калушський трубний завод», ТОВ «Рубіжанський трубний завод», ТОВ

«Полімертепло – Україна», ТОВ «Українська полімерна група», ТОВ «Кордфлекс», що свідчить про їх отримання неофіційним шляхом з невідомих джерел, всупереч встановленого законом порядку. Також матеріали справи не містять доказів отримання законним шляхом документів, наданих ГУР МО України, оскільки останнє не було стороною договорів на постачання композитних матеріалів, які начебто уклалися між резидентами РФ, не входило до складу відповідних комісій та не приймало участь у складанні протоколів їх закупівлі. Відтак ГУР МО України не могло отримати ці документи законним шляхом з дотриманням належної правової процедури.

Протоколи огляду фінансової звітності нерезидентів не містять інформації про джерела отримання такої звітності, не містять попередження перекладача про відповідальність за завідомо неправдивий переклад. Наявні в матеріалах арбітражні рішення, річні фінансові звітності компаній нерезидентів не пройшли процедуру легалізації, деякі з них мають гриф «не для офіційного використання», а тому не могли бути письмовими доказами.

Документи з реєстраційних справ товариств, договори на постачання композитних матеріалів, протоколи огляду фінансової звітності, арбітражні рішення та річні фінансові звітності компаній нерезидентів суд мав визнати недопустимими доказами. Використання їх в обґрунтування свого рішення суперечить ст.ст. 73-75 КАС України.

Суд необґрунтовано відхилив надані Буяновським В.М. докази (угода про умови кредитування та забезпечення кредитного ліміту між ТОВ «Група Поліпластик» та ТОВ «Сучасні Системи Реновації» від 25.05.2020, договори купівлі-продажу часток в статутному капіталі ТОВ «Сучасні Системи Реновації» від 28.05.2020, 29.04.2021, 05.03.2022 та додаткові угоди до них), які підтверджують, що ТОВ «Сучасні Системи Реновації» ніколи не було в реальному управлінні відповідачів, а його власником залишався Делюкін С.М. Горіловський Л.М. був номінальним власником на виконання угоди щодо забезпечення кредитного ліміту.

Також судом необґрунтовано відхилено інші докази відповідачів, які підтверджують, що: ТОВ «Торговий Дім Поліпластик» з 01.01.2014 по 01.01.2024 не уклало договорів і не постачало продукції, у тому числі, матеріалу «Армамід» російським оборонним підприємствам; ТОВ «НВП «Поліпластик» не брало участь спільно з російськими інженерами у розробленні технології отримання високоміцного полімерного матеріалу Армамід ПА СВ 40-1МУП, не уклало жодних договорів з МО РФ чи підприємствами вк РФ щодо розробки або виробництва матеріалів для виготовлення зброї чи військової техніки, а також не приймало участь у розробці або виробництві пластмасових або інших комплектуючих пістолета «Удав».

Серафимов І.М. стверджував, що Буяновський В.М. в ході розгляду справи заявляв про самостійне керівництво Ігорем Стрілцем з 2021 року українським бізнесом без будь-якого впливу кіпрських чи російських компаній. Внаслідок погіршення міждержавних відносин між Україною та Росією, Буяновським В.М. разом з іншими партнерами в 2020 році ухвалено рішення про продаж українського бізнесу топ-менеджеру, який очолював належний кіпрській компанії APG Polyplastic Group Ltd український бізнес. Ігор Стрілець придбав 95% акцій APG Polyplastic Group Ltd, ставши кінцевим бенефіціарним власником компанії, що підтверджується інформацією з відповідних національних та кіпрських реєстрів. Ігор Стрілець також є кінцевим бенефіціарним власником ТОВ «ТД «Євротрубпласт», ТОВ «Калушський трубний завод». Договори уклалися до повномасштабної військової агресії РФ проти України та до видання указу Президента України, яким до відповідачів застосовано обмежувальні заходи (санкції). А тому відповідачі не могли мати будь-яких намірів щодо фіктивного відчуження корпоративних прав.

Посилаючись на фіктивність договорів купівлі-продажу, на підставі яких власниками корпоративних прав українських підприємств стали Стрілець І.А. та Олейніков О.В., позивач не заявляє вимог щодо визнання відповідних договорів недійсними, що на думку представника, позбавляє Вищий антикорупційний суд можливості задовольнити позов. Не визнавши договори недійсними, неможливо стягнути майно, яке належить на праві власності третім особам.

У судовому засіданні 05.06.2024 Серафимов І.М. звернувся до суду із заявою про виклик свідків, просив поновити строк на її подання, пропущений з об'єктивних причин. Відмова суду в задоволенні заяви про виклик свідків з посиланням на порушення строку звернення містить ознаки «надмірного формалізму, не відповідає вимогам ст.9 КАС України, п.1 ст.6 Європейської конвенції з прав людини.

Безпідставно залишено без розгляду заяву про відвід головуючого судді, який підлягав відводу, оскільки не поставив на обговорення колегії клопотання про витребування доказів, порушив принцип рівності та змагальності сторін і проявив явну упередженість у вирішенні спору.

Адвокат Серафимов І.М., представляючи інтереси особи, яка не брала участь у справі Radius Group Holdings Limited стверджує, що оскаржуване рішення зачіпає інтереси скажника, оскільки в ньому зазначено, що Radius Group Holdings Limited порушило санкційне законодавство Сполученого Королівства, приховавши контроль відповідачів над компанією. Radius Group Holdings Limited категорично заперечує той факт, що відповідачі можуть прямо чи опосередковано через брата відповідача - Георгія та його сина Іллю Буяновського вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження корпоративними правами ТОВ «Полімертепло-Україна», ТОВ «Кордфлекс».

Припущення позивача про номінальне управління Георгієм Буяновським компанією Radius Group Holdings Limited не підтверджується жодним доказом. Родинні зв'язки між Валентином, Іллею і Георгом Буяновським самі по собі не підтверджують номінальне володіння останніми акціями вказаної компанії. Ці зв'язки створили Георгію Буяновському певні преференції, порівняно з іншим потенційними покупцями, проте ані умови продажу акцій, ані його дії після їх придбання, не містять підстав для визнання його номінальним власником корпоративних прав.

У компанії діє рада директорів, яка приймає колегіально всі управлінські рішення та складається з Andrew Rankine Taylor (призначений 27.02.2015), Mark Thomas Stanway (призначений 27.02.2015) та Іллі Буяновського (призначений 06.03.2019). Ніхто з відповідачів або їх представників щодо Radius Group Holdings Limited та/або її дочірніх підприємств: не входять до складу органів управління, не дає вказівок, обов'язкових до виконання директорами чи їх працівниками, не фінансує їх діяльність, не є постачальником/покупцем продукції/послуг, не передає права користування майном, об'єктами інтелектуальної власності, тощо.

Припущення позивача про те, що умова договору купівлі-продажу акцій Radius Group Holdings Limited, яка надає право зворотного викупу акцій протягом наступних 5 років, свідчить про номінальне володіння Георгієм Буяновським акціями компанії, насправді є звичайною діловою практикою в різних країнах Європи, у тому числі, в Сполученому Королівстві та жодним чином не обмежує власника корпоративних прав, не робить його номінальним власником. Георгій Буяновський пройшов всі формальні процедури і був визнаний у Сполученому Королівстві кінцевим бенефіціарним власником Radius Group Holdings Limited. Міністерство юстиції України не заявляло вимог щодо визнання договору купівлі-продажу акцій Radius Group Holdings Limited недійсним, що позбавляє позивача права висловлювати у позові припущення про нібито номінальне управління компанією Георгієм Буяновським.

Дії України щодо експропріації порушують Двосторонній інвестиційний договір між Сполученим Королівством та Україною від 10.02.1993.

На переконання адвоката, норма п.1-1 ч.1 ст.4 Закону України «Про санкції» є надзвичайно розпливчастою, оскільки дозволяє державі побудувати свої вимоги про стягнення активів лише на припущеннях про те, що певна особа може вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження майном, використовуючи в якості обґрунтування родинні чи трудові відносини такої особи з реальним власником майна без встановлення факту вчинення такою особою конкретних дій щодо розпорядження майном.

Враховуючи, що позивачем не було доведено номінальне володіння Георгієм Буяновським акціями Radius Group Holdings Limited, відповідні твердження мають бути виключені з мотивувальної частини рішення.

Серафимов І.М. просить оскаржуване рішення скасувати та ухвалити нове, яким відмовити в задоволенні позову в частині стягнення в дохід держави 100% частки в статутному капіталі ТОВ «Полімертепло – Україна» у розмірі 151 500 грн, яка належить Radius Systems Limited, щодо якої відповідачі можуть здійснювати права тотожні праву розпорядження через Буяновського Георгія та Буяновського Іллю; 51% частки в статутному капіталі ТОВ «Кордфлекс» у розмірі 765 000 грн, що складена з 10% частки у розмірі 150 000 грн, яка належить Гонтаренко Олександрю Сергійовичу, з 11% частки у розмірі 165 000 грн, яка належить Марченко Олександрю Анатолійовичу, з 30% частки у розмірі 450 000 грн, яка належить Волкову Руслану

Анатолійовичу, щодо яких відповідачі можуть здійснювати права тотожні праву розпорядження через Буяновського Георгія та Буяновського Іллю.

Третя особа, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмету спору, на стороні відповідачів Олейніков О.В. просить рішення Вищого антикорупційного суду від 20 вересня 2024 року скасувати в частині стягнення в дохід держави: 92,57% частки статутного капіталу ТОВ «Торгівельний дім «Євротрубпласт» (код 33090871) у розмірі 53 998 714 грн., яка належить APG Polyplastic Group Limited (теперішня назва Eurotrubplast Holding Ltd); 93% частки в статутному капіталі ТОВ «Калушський трубний завод» (код 35615975) у розмірі 14 851 494,10 грн., яка належить APG Polyplastic Group Limited; 62% частки в статутному капіталі ТОВ «Рубіжанський трубний завод» (код 32926466) у розмірі 20 091 377, 27 грн, яка належить APG Polyplastic Group Limited та ухвалити нове рішення, яким відмовити в задоволенні позову в цій частині. Вважає, що оскаржуване рішення порушує його право громадянина України на вільне володіння майном.

Олейніков О.В. вважає передчасними та такими, що не відповідають фактичним обставинам справи висновки суду про те, що відповідачі здійснюють контроль або вплив щодо нього чи Eurotrubplast Holding Ltd. Відповідачі не є акціонерами товариства, не мають права діяти від його імені, не входять до ради директорів, не мають жодних повноважень приймати рішення та розпоряджатись частками в статутних капіталах українських товариств, якими володіє Eurotrubplast Holding Ltd.

Підкреслює, що володіє 5% компанії Eurotrubplast Holding Ltd на законних підставах, оскільки відповідні акції перейшли в його володіння 14.02.2022 за договорами купівлі-продажу, укладених ним з Polymerteplo Group Limited. Договори є чинними та не підлягали оскарженню. Згідно умов договору, апелянт зобов'язується розрахуватись за придбані акції протягом 36 місяців з дня укладення договору. Тобто строк оплати акцій станом на час розгляду справи не сплив. Окрім того, фінансові зобов'язання щодо сплати вартості акцій він має перед Polymerteplo Group Limited, а не відповідачами.

Олейніков О.В. підкреслює, що в разі набуття чинності оскаржуваним рішенням, воно позбавить його законного права на отримання дивідендів від володіння 5% акцій Eurotrubplast Holding Ltd, тобто на доходи, на які він очікував для здійснення розрахунків за акції, а також покладе на нього надмірний тягар по сплаті вартості акцій.

Посилання позивача на положення договорів купівлі-продаж акцій не підтверджують висновки суду щодо, начебто, формальної заміни акціонерів APG Polyplastic Group Limited. Розділ 6.1. договору вказує лиш на те, що набувач не має права переуступати, передавати, закладати акції без попередньої письмової згоди продавців до сплати їх вартості. Такі умови притаманні національному законодавству та не свідчать про формальну зміну власника. Розділ 11.6 договорів апелянт розуміє так що Polymerteplo Group Limited та Radius Systems Holdings Limited (продавці) готові розподілити бізнес-ризик, які можуть виникнути внаслідок юридичних дій APG Polyplastic Group Limited, вчинених до продажу акцій.

Олейніков О.В. заперечує членство Андрія Бранцбурга та Іллі Буяновського в раді директорів Eurotrubplast Holding Ltd. Також апелянт переконаний, що його членство в раді директорів Radius Systems Holdings Limited не свідчить про можливість відповідачів здійснювати через нього права тотожні праву розпорядження частками українських підприємств, адже Radius Systems Holdings Limited не є власником акцій Eurotrubplast Holding Ltd.

Також Олейніков О.В. вважає безпідставним твердження суду, щодо недостатності в нього коштів для укладення договорів купівлі-продажу акцій. Стверджує, що мав змогу працювати та отримувати дохід не лише в Україні, а й в Республіці Кіпр, де він є податковим резидентом.

Зі Стрільцем І.А. в апелянта склалась виключно партнерські бізнесові стосунки без ознак контролю та підпорядкування, а матеріали справи не містять доказів, що підтверджують протилежне.

Також заявляє, що суд розглянув справу без його належного повідомлення про дату, час та місце розгляду, що вважає окремою підставою для скасування рішення суду.

Представник третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмету спору, на стороні відповідачів Денисенко О.М. в інтересах Стрільця І.А. просить оскаржуване рішення скасувати та ухвалити нове, яким відмовити Міністерству юстиції України в задоволенні позову. Стрільць І.А. заперечує висновки суду, що відповідачі здійснюють через нього права тотожні

праву розпорядження щодо Eurotrubplast Holding Ltd.

Денисенко О.М. спростовує твердження суду, що умови договору купівлі-продажу акцій Eurotrubplast Holding Ltd, які передбачають заборону передачі прав та обов'язків за договором третім особам без згоди іншої сторони, позбавляють апелянта самостійності щодо ухвалення рішень про долю товариства. Наголошує, що аналогічні обмеження щодо уступки прав та обов'язків передбачаються і національним законодавством, зокрема нормами Цивільного кодексу України.

Також звертає увагу, що згідно умов договору купівлі-продаж акцій Eurotrubplast Holding Ltd їх вартість має бути сплачена не пізніше 36 місяців з дня підписання договору. Таким чином, строк оплати за придбані акції ще не настав, а тому їх несплата не може свідчити про фіктивність договору. Крім того, постановою Правління НБУ від 20.04.2022 № 78 встановлено обмеження на переказ коштів за кордон, про що Стрільцем І.А. було повідомлено Polymerteplo Group Limited та Radius Systems Holdings Limited. Відтак апелянт не мав можливості здійснити розрахунок за договорами купівлі-продаж акцій. З огляду на це факт не сплати через законодавчі обмеження не може бути доказом номінальності власників. Вважає маніпулятивними висновки щодо недостатності фінансового стану апелянта для сплати вартості акцій, оскільки позивач проігнорував показання Стрільця І.А. в частині його доходів з інших джерел – доходи від облігацій внутрішнього державного займу, куплені в Банку Південний та Банк Кліринговий Дім.

Представник не погоджується з висновком суду, що учасник не має права голосу на будь-яких загальних зборах, якщо він не сплатив усієї суми акцій, якими він володіє. Стверджує, що дане положення статуту стосується лише первинної емісії акцій за законодавством Кіпру і не стосується подальшого обігу вже випущених акцій. Право власності Стрільця І.А. на 189 621 просту акцію підтверджується сертифікатом акціонера компанії, виданого реєстратором компаній. Навіть якщо за придбання акції необхідно заплатити, акціонер, який належним чином зареєструвався, зберігає всі права, пов'язані з цими акціями.

Суд першої інстанції не надав оцінку тому, що Стрільць І.А.: є підприємцем із багаторічним стажем, має бізнес репутацію, знання та можливості для реалізації угоди з придбання акцій APG Polyplastic Group Limited; має активну громадянську позицію, категорично засуджує збройну агресію Російської федерації проти України, надає конкретну допомогу Збройним Силам України, за що одержав подяки та грамоти; 14.02.2022 року уклав договори купівлі-продажу, за якими набув у власність 95% корпоративних прав APG Polyplastic Group Limited, ставши кінцевим бенефіціарним власником ТОВ «Калушський трубний завод» та ТОВ «ТД «Євротрубпласт», що зареєстровано у встановленому порядку та ніким не оспорується; планував залучити інвестиції для збільшення діяльності компанії, що б дозволило розрахуватись за акції, але через початок повномасштабного вторгнення, застосування санкцій та блокування активів, ці плани не були втілені в життя.

Вважає безпідставним визнання судом неналежним доказом рішення Господарського суду міста Києва, яким задоволено позов ТОВ «Торгівельний дім «Євротрубпласт» до ТОВ «Верона капітал», визнано недостовірною інформацію, що Мирон Горіловський контролює ТОВ «Торгівельний дім «Євротрубпласт». Денисенко О.М. переконаний, що таке рішення містить інформацію щодо предмета доказування у цій справі та має преюдиціальне значення.

Судом не враховано висновки Верховного суду щодо неможливості використання матеріалів досудового розслідування як належного та допустимого доказу в адміністративному судочинстві та вимог до оформлення роздруківок з веб-сторінок для визнання їх доказами. Наразі жодній особі не повідомлено про підозру та не винесено обвинувального вироку в кримінальних провадженнях, матеріали яких використано судом в якості доказів.

Надані позивачем докази щодо пов'язаності апелянта з відповідачами є недопустимими, базуються виключно на припущеннях та не підкріплюються фактичними даними. Стрільць І.А. заперечує здійснення ТОВ «Торгівельний Дім «Євротрубпласт» імпорту продукції з Республіки Білорусь та Російської федерації після 24.02.2022.

Денисенко О.М. також вказує на те, що долучені позивачем іноземні офіційні документи не були легалізовані в Україні в установленому порядку, а отже є недопустимими. Отримання фінансової звітності APG Polyplastic Group Limited та Polymerteplo Group Limited не зафіксовано будь-яким процесуальним джерелом доказу та лише підтверджує факт продажу акцій APG

Polyplastic Group Limited на користь І.Стрільця та О.Олейнікова.

Представник третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмету спору, на стороні відповідачів Eurotrubplast Holding Limited Гудій В.В. просить рішення скасувати в частині стягнення в дохід держави 92,57% частки статутного капіталу ТОВ «Торгівельний дім «Євротрубпласт» у розмірі 53 998 714 грн., 93% частки в статутному капіталі ТОВ «Калушський трубний завод» у розмірі 14 851 494,10 грн., 62% частки в статутному капіталі ТОВ «Рубіжанський трубний завод» у розмірі 20 091 377, 27 грн, які належать APG Polyplastic Group Limited (теперішня назва Eurotrubplast Holding Ltd) та ухвалити нове рішення, яким відмовити в задоволенні позову в цій частині.

Вважає, що оскаржуване рішення необґрунтоване та прийняте з порушенням норм матеріального та процесуального права, що є підставою для його скасування.

Вважає безпідставними та необґрунтованими висновки суду, що ТОВ «Торгівельний дім «Євротрубпласт», ТОВ «Рубіжанський трубний завод», ТОВ «Калушський трубний завод», які належать Eurotrubplast Holding Limited, є афілійованими особами згідно ст.42 ЗУ «Про акціонерні товариства», а відповідачі можуть опосередковано вчиняти дії тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними. Суд помилково встановив наявність обставин, які б вказували на те, що відповідачі впливають на Стрільця І.А. та Олейнікова О.В., не вказавши яким чином здійснюється такий вплив з посиланням на конкретні докази (не встановлено існування договорів, за якими вони б зобов'язувались реалізовувати свої права певним чином, договорів довірчого управління частками в статутних капіталах підприємств, трастових договорів).

Станом на 03.10.2024 згідно даних з ЄДРПОУ кінцевим бенефіціарним власником ТОВ «Торгівельний дім «Євротрубпласт» та ТОВ «Калушський трубний завод» є Стрільць І.А. Згідно кіпрського реєстру кінцевим бенефіціарним власником APG Polyplastic Group Limited є також Ігор Стрільць. Наведене підтверджується і листом Антимонопольного комітету України № 126-29.1/01-8546е від 24.07.2023. Оскаржуване рішення позбавляє законних бенефіціарних власників права на мирне володіння майном, унеможлиблює розвиток господарської діяльності товариств та позбавляє джерела доходів, на які розраховували власники.

Eurotrubplast Holding Limited не є особою пов'язаною з відповідачами, оскільки в складі акціонерів та в раді директорів відсутні подружжя, брати, сестри, діти відповідачів.

Окрім того, ЗУ «Про акціонерні товариства» не визначає правові засади діяльності товариств з обмеженою відповідальністю, що свідчить про невірне його застосування судом.

Судове рішення відображає лише твердження позивача та не містить оцінки доводів та доказів інших учасників справи. Суд не взяв до уваги подані апелянтом докази в підтвердження бенефіціарного володіння корпоративними правами Стрільцем І.А. та Олейніковим О.В., що призвело до неповного з'ясування судом обставин справи.

Ухвалою Івано-Франківського міського суду у справі №344/13211/22 корпоративні права APG Polyplastic Group Limited в розмірі 93% статутного капіталу ТОВ «Калушський трубний завод» та в розмірі 92,5748% статутного капіталу ТОВ «Торгівельний дім «Євротрубпласт» передано в управління Національному агентству України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів (АРМА). Управитель здійснює повноваження власника таких активів. Водночас Мініст не звертався із запитом до АРМА, не залучив його до участі у справі та не повідомив суд, що розгляд даної адміністративної справи може вплинути на права та обов'язки АРМА, що вважає окремою підставою для скасування рішення.

Той факт, що корпоративні права APG Polyplastic Group Limited в статутних капіталах ТОВ «Калушський трубний завод» та ТОВ «Торгівельний дім «Євротрубпласт» по сьогоднішній день перебувають в управлінні АРМА, свідчить про помилковість висновків суду про можливість відповідачами вчиняти дії тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

Позов обґрунтовується посиланнями на інформацію з пропагандистських джерел та на особисті судження авторів статей, розміщених на сумнівних інтернет сторінках, матеріалами кримінальних проваджень, в яких жодній особі не повідомлено про підозру. З російських інформаційних джерел, якими Міністерство обґрунтовує позов, вбачається, що жоден з учасників справи не є розробником композитного матеріалу Армамід ПА СВ 40-1 МУП, не брав участі в розробці пістолета Удав та не здійснював будівництво в Криму Бештерек-Зуйського водопроводу.

Гудій В.В. наголошує, що пропозиція щодо викупу часток в капіталі українських компаній виходила не від відповідачів, а була виключно ініціативою Стрільця І.А. та Олейнікова О.В. Зміст договорів купівлі-продажу акцій APG Polyplastic Group Limited спростовує твердження позивача та не підтверджує висновки суду, що Стрільць І.А. та Олейніков О.В. позбавлені самостійності в діяльності товариства. Договори встановлюють права та обов'язки сторін щодо купівлі та продажу акцій, а не визначають порядок управління товариством. Такі договори не визнані в судовому порядку недійсними або нікчемними, визначають фінансові зобов'язання набувачів акцій, строк виконання яких 14.02.2025.

Також апелянт ставить під сумнів допустимість та належність протоколів допиту свідків полонених російських військовослужбовців, які підтверджують використання пістолету Удав в зоні бойових дій в 2022 році.

Представники третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмету спору, на стороні відповідачів Жогіна О.О. просить скасувати рішення в частині стягнення в дохід держави 10% частки в статутному капіталі ТОВ «Кордфлекс», які належать Гонтаренку О.С., Піліпенко Д.О. просить скасувати рішення в частині стягнення в дохід держави 11 % частки в статутному капіталі ТОВ «Кордфлекс», які належать Марченку О.А., Орлова І.В. просить скасувати рішення в частині стягнення в дохід держави 30% частки в статутному капіталі ТОВ «Кордфлекс», які належать Волкову Р.А. та ухвалити нове рішення, яким відмовити в задоволенні позову Міністерства юстиції України у відповідних частинах.

Вважають, що оскаржуване рішення прийняте з порушенням ст.41 Конституції України, ст.1 Протоколу 1 до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, а також норм КАС України. Всупереч Конституції України рішенням позбавлено права власності громадян України Марченка О.А., Волкова Р.А. та Гонтаренко О.С.

Твердження позивача про навмисне виведення зі складу засновників ТОВ «Кордфлекс» пов'язаної із відповідачами компанії для приховування опосередкованих зв'язків та збереження контролю шляхом призначення довіреної особи на посаду директора не відповідають дійсним обставинам справи та є його припущенням. Додані до позову довіреності Радіус Системз Гессельшафт М.Б.Х. від 16.01.2020 та від 01.01.2023, видані директором фірми Джеральдом Ведл, уповноважували Руденко О.М. представляти інтереси фірми на загальних зборах учасників ТОВ «Кордфлекс» лише у зв'язку з внесенням змін до установчих документів пов'язаних із входженням компанії довірителя у склад учасників та у зв'язку з відчуженням належної довірителю частки в статутному капіталі. Ніяких інших повноважень довіреності не передбачали. З моменту виходу Радіус Системз Гессельшафт М.Б.Х. зі складу учасників товариства, довіреність втратила юридичну силу. Від початку входження Радіус Системз Гессельшафт М.Б.Х. до складу учасників товариства Руденко О.М., як представником, підписано лише 2 протоколи загальних зборів – про зміну місцезнаходження, зміну видів економічної діяльності та про збільшення статутного капіталу. Рішення про виплату дивідендів фірмі загальними зборами ТОВ «Кордфлекс» не приймалось.

Представники третіх осіб звертають увагу, що до відповідачів застосовано санкції вже після зміни складу учасників ТОВ «Кордфлекс». На момент звернення позивача до суду 100 % капіталу товариства належить громадянам України. Договори купівлі-продаж часток у статутному капіталі товариства не визнано недійсними (нікчемними).

19 березня 2024 року Волкова Р.А. звільнено з посади директора ТОВ «Кордфлекс» у зв'язку з мобілізацією, а не з метою збереження контролю над товариством шляхом призначення довіреної особи. Призначена на посаду директора Руденко О.М. з 2019 року обіймала посаду головного бухгалтера ТОВ «Кордфлекс».

Позовна заява не містить обґрунтування з посиланням на відповідні докази, в чому саме полягає зв'язок Руденко О.М. з відповідачами, яким чином вона може в їх інтересах здійснювати контроль над корпоративними правами товариства та чи знайома вона з ними взагалі. Окрім того, згідно статуту товариства, директор є підконтрольним загальним зборам учасників.

Твердження суду, що ТОВ «Кордфлекс» є афілійованою особою, яка перебуває під контролем відповідачів, не відповідає дійсності та суперечить ст.2 ЗУ «Про акціонерні товариства». Позивачем не обґрунтовано причинно-наслідковий зв'язок між зміною складу засновників та можливістю підсанкційних осіб прямо чи опосередковано продовжувати вчиняти

дії тотожні праву розпорядження активами. Жодного підтвердження відношення Гонтаренка О.С., Марченка О.А. та Волкова Р.А. до відповідачів в матеріалах справи немає.

Представник третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмету спору, на стороні відповідачів Савенко Р.В. в інтересах Херти Ойштерле просить оскаржуване рішення скасувати в частині стягнення в дохід держави 0,43% частки статутного капіталу ТОВ «Торгівельний дім «Євротрубпласт», що складає 248 000 грн, а також 15,5% частки статутного капіталу ТОВ «Рубіжанський трубний завод», що складає 5 022 844 грн 32 коп, які належать Херті Ойштерле та ухвалити нове, яким відмовити Міністерству юстиції України в задоволенні позовних вимог в цій частині.

Зазначає, що РНБО України не приймала рішень про застосування до Херти Ойштерле санкцій, а тому подання позовної заяви щодо належного їй майна суперечить чинному законодавству України. Судом не обґрунтовано підконтрольність Херти Ойштерле відповідачам з посиланням на конкретні докази.

Вважають, що позовна заява не відповідає вимогам, встановленим ст.160 КАС України, оскільки не містить відомостей щодо електронних кабінетів учасників справи, наявності у позивача або іншої особи оригіналів письмових або електронних доказів, копії яких додано до заяви. Відтак підлягала залишенню без розгляду. Також Херта Ойштерле ставить під сумнів відповідність поданих позивачем копій документів оригіналам.

Міністерство юстиції України також подало апеляційну скаргу, просить змінити рішення в його мотивувальній частині. Не оспорюючи по суті зміст прийнятого рішення, Міністерство не погоджується з окремими мотивами та оцінками, наданими судом доказам позивача.

Вважає, що суд неповно дослідив окремі докази та з'ясував не всі обставини, які стосуються можливості відповідачів вчинити дії тотожні за змістом праву розпорядження по відношенню до активів. Судом в мотивувальній частині рішення не надано оцінки обставинам банкрутства ТОВ «Калушський трубний завод», а надані позивачем документи з цих питань визнано неналежними доказами. Рішення мотивовано тим, матеріали справи про банкрутство не підтверджують вчинення відповідачами дій, передбачених Законом України «Про санкції», які можуть бути підставами для застосування санкцій, кредитори заводу не є відповідачами чи третіми сторонами даної справи, наразі ухвалою господарського суду Івано-Франківської області відкрито провадження у справі про банкрутство, провадження ще триває, а відтак оцінка судом матеріалів іншої справи, яка ним не розглядається, та в якій не ухвалено остаточне рішення, може розцінюватись як втручання у здійснення правосуддя. Міністерство не погоджується з таким висновком суду, вважає його необґрунтованим.

Міністерство юстиції України переконане, що про вчинення умисних дій з метою доведення української компанії до банкрутства та збереження економічного контролю з боку відповідачів над активами свідчить те, що: кредитори, серед яких дві юридичні особи, пов'язані з підсанкційними особами, подали спільну заяву вже не наступний день після спливу строку повернення поворотної фінансової допомоги за договором; відступлення права вимоги Radius Systems Holdings Limited до Polymerpipe Technologies Limited здійснювалось напередодні застосування до первісного кредитора санкцій, якими зупинялось виконання будь-яких економічних та фінансових зобов'язань на території України; ініціювання процедури банкрутства відбувалось паралельно з процедурою стягнення активів боржника в дохід держави, санкційними обмеженнями та здійсненням досудових розслідувань.

Також Мініюст звертає увагу, що матеріали справи про банкрутство отримано ним в межах повноважень, спрямованих на реалізацію державної політики щодо стягнення в дохід держави активів підсанкційних осіб. Відсутність кредиторів у складі сторін адміністративної справи обумовлено тим, що на дату подання позовної заяви вони прямо чи опосередковано не володіли активами на території України, а про існування обставин, на які посилається Міністерство, йому стало відомо лише після вступу в справу регіонального підрозділу про банкрутство.

Обставини, які вбачаються з матеріалів справи про банкрутство, мають значення в даній справі в контексті економічного впливу на діяльність ТОВ «Калушський трубний завод» як інструменту здійснення відповідачами опосередкованого контролю за активами, які пропонується стягнути в дохід держави. В той час як предмет судового розгляду в справі про банкрутство стосується наявності чи відсутності платоспроможності у підприємства та стану його розрахунків

з кредиторами. Відтак не вбачає втручання у здійснення правосуддя.

Окрім того, апелянт зауважує, що після прийняття оскаржуваного рішення, яким задоволено позовні вимоги Мініюсту, ті самі кредитори звернулись із заявою про визнання банкрутом ТОВ «Торгівельний дім «Євротрубпласт», яка ухвалою господарського суду Івано-Франківської області була прийнята до розгляду. Ініціювання процедури банкрутства українських підприємств може свідчити про вчинення підсанкційними особами дій з метою уникнення застосування санкцій.

Також судом не надано оцінку доказів в частині актуального складу учасників ради директорів Eurotrubplast Holding Ltd, до якої входять Стрілець О.В., Олейніков О.В., Сотіріс Полікарпу, секретарем призначено компанію С.М.С. Secretarial Limited. Міністерство звертає увагу, що Олейніков О.В. та Сотіріс Полікарпу займають посади в раді директорів Radius Systems Holding Limited, а компанія С.М.С. Secretarial Limited є також секретарем останньої. Отже, в діючій раді директорів Eurotrubplast Holding Ltd дві з тьох осіб до теперішнього часу перебувають в корпоративному підпорядкуванні Radius Systems Holding Limited, власниками якої є відповідачі.

До Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду надійшов відзив на апеляційну скаргу Міністерства юстиції України від представника третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на стороні відповідачів Камши О.В. в інтересах ТОВ «Калушський трубний завод», в якому просять відмовити в задоволенні апеляційної скарги Мініюсту, вважаючи її безпідставною та необґрунтованою. Вважають, що позивачем не підтверджено факт навмисного доведення заводу до банкрутства та наявність будь-якого впливу та контролю відповідачів на нього.

Міністерство юстиції України також подало відзив на апеляційні скарги представників відповідачів та третіх осіб, вважає їх необґрунтованими, не підтвердженими належними та допустимими доказами, а також такими, що не спростовують наведених в рішення висновків суду, у зв'язку з чим просить залишити апеляційні скарги без задоволення.

Заслухавши суддю-доповідача, пояснення сторін, їх представників, промови в судових дебатах, частково повторно дослідивши матеріали справи, обговоривши доводи апеляційних скарг, колегія суддів дійшла таких висновків.

Метою застосування санкцій є захист національних інтересів, національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України, протидія терористичній діяльності, а також запобігання порушенню, відновлення порушених прав, свобод та законних інтересів громадян України, суспільства та держави (ч.1 ст. 1 Закону України «Про санкції»).

Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення ефективності санкцій, пов'язаних з активами окремих осіб» від 12.05.2022 № 2257-ІХ, який набрав чинності 24.05.2022, внесені зміни до Закону «Про санкції». Ними впроваджено новий вид санкції – стягнення в дохід держави активів, що належать фізичній або юридичній особі, а також активів, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними (п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції»).

Положеннями ч. 1 статті 5-1 Закону України «Про санкції» встановлено, що санкція, передбачена пунктом 1-1 частини першої статті 4 цього Закону, має винятковий характер та може бути застосована лише щодо фізичних та юридичних осіб, які своїми діями створили суттєву загрозу національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України (в тому числі шляхом збройної агресії чи терористичної діяльності) або значною мірою сприяли (в тому числі шляхом фінансування) вчиненню таких дій іншими особами. Вона може бути застосована лише в період дії правового режиму воєнного стану та за умови, що на відповідну фізичну чи юридичну особу в порядку, визначеному цим Законом, вже накладено санкцію у виді блокування активів.

Відповідно до рішення суду першої інстанції у 1991 році Горіловський М.І. разом з партнерами заснував Науково-виробниче підприємство «Поліпластик». В 2006 році відбулась консолідація підприємств під брендом «Поліпластик», яка представлена юридичною особою ТОВ «Група Поліпластик». Група є лідером на російському ринку у сфері розробки, виробництва високотехнологічних полімерних труб, продаж яких здійснюється через мережу дистриб'юторів, які входять до складу групи, та композитних полімерних матеріалів, які мають широке коло застосування.

В 2015 році Міністерство промисловості та торгівлі РФ включило дочірнє підприємство

групи ТОВ «Науково-виробниче підприємство «Поліпластик» до переліку підприємств, які здійснюють суттєвий вплив на галузі економіки та торгівлі. Керівництво діяльністю групи здійснюється його засновником Горіловським М.І. (генеральний директор) спільно з партнерами Буяновським В.М. (генеральний директор управляючої компанії) та Меньшовим А.М. (керуючий партнер). Син відповідача Горіловський Л.М. є президентом групи та відповідає за ведення ділових взаємовідносин з представниками вищого політичного керівництва Російської Федерації.

ТОВ «Група Поліпластик» належать 85% статутного капіталу ТОВ «Група Полімертепло» (найбільший в Російській Федерації та східній Європі виробник полімерних труб) та 100% ТОВ «Науково-виробниче підприємство «Поліпластик» (розробник та виробник композитних полімерів).

В 2013 році група придбала британську Radius Systems та всі її дочірні підприємства.

Міністерство юстиції України, пояснюючи зв'язок та співпрацю групи Поліпластик з вищим політичним керівництвом РФ, вказує, що Мірон Горіловський в 2011 році приймав участь у зустрічі підприємців з тодішнім російським прем'єр-міністром Путіним В.В. для створення Агентства стратегічних ініціатив та входив до його наглядової ради, очолюваної Путіним В.В. Син відповідача Лев Горіловський, будучи членом координаційної ради «Ділова Росія», діяльність якої здійснюється за партнерства з Агентством стратегічних ініціатив, в 2023-2024 роках в ході зустрічей з президентом РФ відвідував останньому про результати реалізації проектів по імпортозаміщенню та виступив з ініціативою щодо альтернативної програми фінансування, яка б дозволила запустити більший об'єм оновлення систем водопостачання та водовідведення. В 2024 році Лев Горіловський був запрошений на зустріч з В.В. Путіним та головою Мінпромторгу РФ, на якій заявив, що доходи групи Поліпластик за останній рік збільшилися на 20% завдяки інфраструктурним бюджетним кредитам.

В березні 2024 один з найбільших російських банків Газпромбанк придбав 25% ТОВ «Група Поліпластик», які належали ТОВ «Будівельна Інжинірингова Група Підприємств», а ще 65% отримав в заставу за кредитом. Необхідність даної угоди пов'язувалась з масштабною інвестиційною програмою групи, якій необхідні кошти для нарощування обсягів виробництва. Позивач вказує на те, що кредитор в даній угоді Газпромбанк контролюється Російською Федерацією через контрольний пакет акцій, який належать ПАТ «Газпром».

На підставі наведеного, суд вважав переконливими твердження позивача про наявність тривалих, актуальних ділових зв'язків відповідачів як засновників та керівників групи «Поліпластик» з вищим політичним керівництвом Росії, що надає можливість групі активно залучатися до реалізації інфраструктурних проектів за рахунок коштів федерального бюджету, в тому числі на тимчасово окупованих територіях.

Про співпрацю та сталі ділові зв'язки групи Поліпластик з вищим політичним керівництвом РФ свідчить реалізація державного інфраструктурного проекту із забезпечення водопостачання в окупованому Криму.

На виконання розпорядження окупаційної влади з ТОВ «Сучасні Системи Реновації» укладено контракти на будівництво Бештерек-Зуйського водозабору із сумою договору в 1 371 107 424 рублів та будівництво водоводу від Бештерек-Зуйського водозабору до насосної станції Беляг під Симферополем на загальну суму договору у 186 873 427 рублів.

Виконання ТОВ «Сучасні Системи Реновації» проектувальних та будівельно-монтажних робіт в тимчасово окупованому Криму підтверджується наданими Офісом Генерального прокурора України відповідними договорами та «Распоряжением Главы Республики Крым», яким ТОВ «Сучасні Системи Реновації» визначено єдиним підрядником по державному контракту на виконання зазначених проектувальних та будівельних робіт. З умов договорів на будівництво Бештерек-Зуйського водозабору підрядник також проводить гарантійне обслуговування виконаних робіт протягом 5 років, тобто здійснює обслуговування мережі і після повномасштабного вторгнення.

Про виконання ТОВ «Сучасні системи реновації» будівельних робіт свідчать також надані Офісом Генерального прокурора України матеріали кримінального провадження № 4202209000000042 від 31.08.2022, серед яких, протоколи огляду оперативним працівниками Служби безпеки України відеозаписів на платформі YouTube, з яких вбачається інформація про паспорт об'єктів будівництва водопроводу, за яким генеральним підрядником є ТОВ «Сучасні

Системи Реновації». На відеозаписах також видно пластикову конструкцію чорного кольору з надписом «№ 4 Група Поліпластик НЗПТ. Конце переход К1600. Гост. 32972-2014 кд 353.2016-01. П 38-21-00265004/1. 19.01.2021. Смена № 1», що підтверджує постачання продукції, виробленої групою Поліпластик для реалізації державних інфраструктурних проектів Російської Федерації в окупованому Криму. Про стратегічне партнерство свідчить також інформація на офіційному сайті ТОВ «Сучасні Системи Реновацій», згідно якої група Поліпластик виступає їх авторизованим партнером, який забезпечує виготовлення трубної продукції та обладнання для реалізації проектів, в тому числі в Криму.

В період реалізації проекту з будівництва водопроводу власником ТОВ «Сучасні Системи Реновації» виступав президент групи Поліпластик Горіловський Лев Міронович – син відповідача, що підтверджується архівними записами з російського реєстру юридичних осіб. Крім того, досліджувані оперативним працівником СБУ відеозаписи з матеріалів кримінального провадження № 4202209000000042 від 31.08.2022 підтверджують присутність Горіловського Л.М. на церемонії відкриття Бештерек-Зуйського водозабору.

Після повномасштабного вторгнення засновником товариства став Делюкін С.М.

Мінюст вважає, що група «Поліпластик» використовувала окрему компанію для отримання багатомільйонних державних підрядів з будівництва об'єктів в Криму з причин того, що співзасновники та керівники групи Горіловський М.І. та Буяновський В.М. за даними британського комерційного реєстру є резидентами Великобританії, через що потрапляння під санкції могло серйозно нашкодити їх бізнесу.

У взаємодії з незаконною окупаційною владою Криму та органами, створеними на відповідних окупованих територіях, відповідачі за кошти федерального бюджету Російської Федерації реалізували інфраструктурні проекти, постачаючи продукцію групи Поліпластик для виконання таких робіт, чим сприяли зміцненню окупації території тимчасово окупованого Криму.

Відповідно до інформації на офіційних інтернет сторінках підприємств 100% статутного капіталу ТОВ «Науково-виробниче підприємство «Поліпластик» належить ТОВ «Група «Поліпластик», топ-менеджерами та засновниками якої є відповідачі.

В межах здійснення досудового розслідування у кримінальному провадженні № 42022000000000480 від 20.04.2022 протоколом огляду від 05.05.2023 працівником СБУ інтернет ресурсів, зокрема інтернет порталу ТОВ «НВП «Поліпластик», встановлено, що підприємство під час військового форуму «Армія-2019» представило композиційні матеріали для потреб російської армії в межах стратегії імпортозаміщення західних зразків високотехнологічної продукції у військовій сфері. Наведене свідчить про сприяння підприємства у використанні своєї науково-технічної бази для сприяння військово політичному керівництву Росії.

Одним з різновидів композитних матеріалів, які виробляє ТОВ «НВП «Поліпластик» є «Армамід», з якого виробляють деталі та вироби конструкційного, електротехнічного та антифрикційного призначення, які працюють в умовах підвищених навантажень та температур.

ТОВ «НВП «Поліпластик» спільно з Центральним науково-дослідницьким інститутом точного машинобудування Ростеху в 2019 році розробили технологію виготовлення високоміцного полімерного матеріалу Армамід ПА СВ 40-1МУП, який використовується як сировина для виготовлення пластмасових комплектуючих стрілецької зброї. Розроблений матеріал використовується російськими підприємствами при виготовленні стрілецької зброї, зокрема 18-зарядного пістолету 6П72 «Удав», а також стрілецької зброї типу АК, АК-74, АКС-74, Вітязь - СН.

Окрім того, на офіційному сайті ТОВ «НВП «Поліпластик» міститься перелік полімерних композитних матеріалів, які виготовляються підприємством, серед яких доволі широкий спектр видів Армаміду, які можливо використовувати, у тому числі, у виробництві військової техніки.

Постачання армамідів та інших полімерів до підприємств військово-промислового комплексу Російської Федерації підтверджується і ГУР МО України. З наданих ним матеріалів вбачається, що ТОВ «Торгівельний дім «Поліпластик» постачало полімерну продукцію для підприємств російського військово-промислового комплексу, серед яких ФДУП «Виробниче об'єднання «СЕВЕР», АТ «Червонозаводський хімічний завод», АТ «Іжевський механічний завод», АТ «Чебоксарське виробниче об'єднання ім. В.І. Чапаєва», АТ «Науково – дослідницький та конструкторський інститут радіоелектронної техніки».

Тому відповідачі завдали істотної шкоди національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України шляхом взяття участі у державному фінансуванні та матеріально-технічному забезпеченні заходів, пов'язаних із прийняттям рішення про початок збройної агресії проти України; взяття участі в матеріально-технічному забезпеченні підготовки збройної агресії проти України, взяття участі у матеріально-технічному забезпеченні функціонування на захопленій в результаті збройної агресії території України окупаційної адміністрації, що є підставою для застосування санкції на підставі підпунктів «г», «г» і «е» пункту 1 статті 5-1 Закону України «Про санкції».

Суд дійшов висновку, що в Україні активи групи «Поліпластик» представлені такими юридичними особами: ТОВ «Торгівельний дім «Євротрубпласт», ТОВ «Полімертепло - Україна», ТОВ «Калушський трубний завод», ТОВ «Рубіжанський трубний завод», ТОВ «Сучасні Трубопровідні Системи», ТОВ «Українська полімерна група», ТОВ «Кордфлекс. З моменту створення і на сьогодні в кожній із перелічених юридичних осіб простежується сталий корпоративний зв'язок з російською групою компаній «Поліпластик», які дають достатні підстави вважати, що відповідачі можуть вчиняти стосовно активів таких юридичних осіб дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження. Такий висновок зроблений судом виходячи з наступного.

Станом на 2013 рік в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб в складі засновників вище перелічених українських компаній значились російські юридичні особи, що входять в групу «Поліпластик». Про входження українських підприємств до структури групи зазначалось і на офіційному сайті групи. Починаючи з початку 2014 року політична ситуація між Україною і Російською Федерацією почала загострюватись на фоні збройної агресії Росії проти України, у зв'язку з чим, відповідачі починають вчиняти умисні дії, направлені на приховування зв'язку з належними групі підприємствами, які розміщені в Україні.

Замість російських компаній в складі засновників з'явилися компанії офшорної юрисдикції, зареєстровані на Кіпрі та компанії, які входили до групи Radius Systems - британської групи виробників трубної продукції, яку в 2013 році придбала група «Поліпластик». Для здійснення управління активами в Великобританії 10.12.2013 на Кіпрі створено компанію Radius Systems Holdings Limited, 100% акцій якої належали Strongfield Marketing Ltd. Головними контролерами та бенефіціарними власниками Strongfield Marketing Ltd є відповідачі. Згідно звітності Strongfield Marketing Ltd в якості дочірньої компанії вказувалось також APG Polyplastic Group Limited.

Станом на 2020 рік відповідачам були прямо підконтрольні Strongfield Marketing Ltd та Radius Systems Holdings Limited, як прямим акціонерам компаній, а також опосередковано підконтрольні Polymerteplo Group Limited та APG Polyplastic Group Limited, як дочірні компанії Radius Systems Holdings Limited. Це давало їм можливість здійснювати непрямий вирішальний вплив на українські підприємства в складі учасників яких перебували Radius Systems Holdings Limited та APG Polyplastic Group Limited.

Враховуючи загострення політичної ситуації, з метою уникнення санаційних обмежень та з метою збереження контролю над українським сегментом групи, відповідачі в кінці 2021 року передали в «операційне управління», а в 2022 році здійснили перереєстрацію активів в Україні на менеджера, який приймав участь в управлінні українською частиною бізнесу починаючи з 2005 року - Ігоря Стрільця та директора по злиттям та поглинанням групи «Поліпластик» Олега Олейнікова.

14.02.2022 акції APG Polyplastic Group Limited, які належали Polymerteplo Group Limited та Radius Systems Holdings Limited передано Ігорю Стрільцю (95%) та Олегу Олійникову (5%). Відповідно до умов угод загальна сума, що підлягала сплаті покупцями за 100% акцій APG Polyplastic Group Ltd складає 117 417 942 доларів США. Позивач, посилаючись на інформацію, надану Державною податковою службою України, стверджує про недостатність доходів Ігоря Стрільця та Олега Олейнікова для придбання 100% акцій APG Polyplastic Ltd.

Згідно позовної заяви, що також підтверджується в апеляційних скаргах Олейниковим О., та Стрільцем І., вартість акцій APG Polyplastic Group Limited наразі ними не сплачена.

Статутом APG Polyplastic Group Limited передбачено, що жоден учасник не має права голосу на будь-яких загальних зборах (чергових/позачергових), якщо він не сплатив усі суми, які йому необхідно сплатити щодо акцій компанії, якими він володіє, або будь-яку іншу суму, яку він

повинен сплатити щодо акцій, якими володіє. Враховуючи не сплату вартості акцій, Ігор Стрілець та Олег Олейніков не мають права голосувати переданими їм акціями на загальних зборах компанії, а отже вони неуповноважені приймати рішення щодо управління нею.

Водночас згідно положень статуту члени Ради директорів можуть здійснювати всі повноваження Компанії. Позичати або залучати гроші без обмежень або гарантувати та закладати, переуступати чи іншим чином обтяжувати бізнес, майно, активи, права, законні права, борги, суми, що підлягають стягненню, дохід і незатребуваний капітал Компанії або будь-яку його частину, а також випуск та створення облігацій.

Враховуючи склад ради директорів APG Polyplastic Group Limited, яка складалась з осіб, що пов'язані з відповідачами родинними (Ілля Буяновський), діловими та трудовими відносинами (Андрій Бранцбург), за відсутності оплати за акції покладає управління компанією на раду директорів, в наслідок чого відповідачі можуть здійснювати права, тотожні праву розпорядження щодо активів в Україні.

Зазначені в позові обставини також свідчать про тривалі, сталі трудові та ділові зв'язки відповідачів з Ігорем Стрільцем та Олегом Олейніковим та про тривалі відносини підпорядкування. Олейніков О.В. з 2013 року і по теперішній час займає посаду директора в Radius Systems Holdings Ltd, до ради директорів якої також входить Буяновський В.М., а акціонерами є відповідачі. Також він є директором по злиттям та поглинанням групи «Поліпластик». Ігор Стрілець теж має сталі трудові відносини з групою «Поліпластик», оскільки з 2005 займає посаду генерального директора ТОВ «Торгівельний дім Євротрубпласт» - керуючої компанії, основними завданнями якої є організація торгового процесу для всього спектру продукції, що виробляється на ТОВ «Рубіжанський трубний завод» та ТОВ «Калушський трубний завод», основних виробничих потужностях групи «Поліпластик» в Україні.

На момент передачі акцій APG Polyplastic Group Limited належали не лише корпоративні права в українських підприємствах, а й 96,48% статутного капіталу російської ТОВ «Група Поліпластик», через яку контролюється російський сегмент групи «Поліпластик». Після початку повномасштабного вторгнення 13.05.2022 частку в ТОВ «Група Поліпластик» та її дочірні компанії, APG Polyplastic Group Ltd продала відповідачам, як акціонерам Radius Systems Holdings Ltd, на загальну суму 348 646 767 доларів США. Отже, укладена 14.02.2022 угода передбачала передачу 100% акцій APG Polyplastic Group Limited (спільно українського та російського сегментів бізнесу) на загальну суму 117 417 942 доларів США, тобто за ціною утричі дешевшою, ніж потім продано російський сегмент компаній на користь попередніх власників.

З огляду на вищенаведене, суд першої інстанції погодився з позивачем, що передача акцій APG Polyplastic Group Ltd не мала дійсної мети продажу українських підприємств, а була спрямована на здійснення передачі акцій номінальними власниками, через яких відповідачі змогли б зберегти контроль за українськими підприємствами. Попри формальну заміну акціонерів APG Polyplastic Group Limited, на Стрільця Л.А. та Олейнікова О.В., такі фактично позбавлені будь-якої самостійності щодо ухвалення рішень про долю підприємства, оскільки мають обов'язок погодження усіх своїх дій, без винятків, як у фінансово-господарських відносинах з контрагентами, так і всіх судових процесах з продавцями, що підтверджує формальність продажу їм акцій. Також суд взяв до уваги відсутність з 14.02.2022 і дотепер спроб Стрільця Л.А. та Олейнікова О.В. здійснити хоча б мінімальні розрахунки за нібито придбані ними акції APG Polyplastic Group Limited (Eurotrubplast Holding Ltd).

В свою чергу передача акцій відбувалась одночасно із загостренням політичної ситуації, подальшим повномасштабним вторгненням Російської Федерації на територію України та запровадженням секторальних санкцій з боку України та Європейського союзу до осіб наближених до російського військово-політичного керівництва, що на думку колегії суддів також підтверджує номінальність угод купівлі-продажу акцій APG Polyplastic Group Limited.

Щодо Херти Ойштерле позивач зазначав, що вона є громадянкою Австрії, яка історично пов'язана з відповідачами та групою Поліпластик як міноритарна засновниця українських підприємств. Як директор Strongfield Marketing Limited Херта Ойштерле підписувала протокол позачергових загальних зборів дочірньої компанії Polymerteplo Group Limited. Вона також входила до консультативної ради Polymerteplo Group Limited. Херта Ойштерле згадується в протоколі загальних зборів учасників Radius Systems Holdings Ltd від 28.01.2020 як «колишня співробітниця

дирекції європейської корпоративної групи компаній «Радіус».

З огляду на ділові зв'язки Херти Ойштерле з відповідачами через підконтрольні їм компанії, до органів управління яких вона входила, позивач вважав, що через неї відповідачі можуть здійснювати права тотожні праву розпорядження щодо: 15,5% частки в статутному капіталі (в розмірі 5 022 844, 32 грн) ТОВ «Рубіжанський трубний завод»; 0,43% частки в статутному капіталі (в розмірі 248 000 грн) ТОВ «Торгівельний дім «Євротрубпласт».

З наданої Державною організацією «Український національний офіс інтелектуальної власності та інновацій» (УКРНОІВІ) інформації про міжнародну реєстрацію торговельних марок за юридичними особами, які підконтрольні підсанкційним особам, зазначено, що Radius-Kelit Infrastructure GmbH (Радіус Системз Гессельшафт М.Б.Х.), яка є дочірньою компанією групи Поліпластик, належить торгівельна марка під назвою «KORDFLEX».

Відповідно до відомостей з єдиного державного реєстру юридичних осіб станом на 28.10.2019 статутний капітал ТОВ «Кордфлекс» становив 3000 грн та був розподілений між Марченком О.А. (80%), Волковим Р.А. (10%), Голубевим А.Г. (10%).

10.04.2020 Марченко О.А. та Радіус Системз Гессельшафт М.Б.Х. в особі представника Руденко О.М. уклали акт про передачу 51% частки в статутному капіталі ТОВ «Кордфлекс». У зв'язку з чим, розподіл часток в товаристві відбувався наступним чином - Марченко О.А. (29%); Волков Р.А. (10%), Голубев А.Г. (10%) та Радіус Системз Гессельшафт М.Б.Х. (51%).

Відповідно до виписки з торгового реєстру Австрії засновником Радіус Системз Гессельшафт М.Б.Х. є Radius Systems Limited, а серед директорів компанії вказувався Горіловський М.І. та Олейніков О.В.

16.10.2020 засновниками ТОВ «Кордфлекс» прийнято рішення про збільшення розміру статутного капіталу товариства з урахуванням внесення додаткових вкладів: Радіус Системз Гессельшафт М.Б.Х., яка на загальних зборах була представлена Руденко О.М., – 765 000,00 грн (51% статутного капіталу), Марченко О.А. – 435 000,00 грн (29% статутного капіталу), Волков Р.А. – 150 000,00 грн (10% статутного капіталу), Голубев А.Г. – 150 000,00 грн (10% статутного капіталу).

Позивач стверджує, що в 2020 році відповідачі починають через дочірні компанії, які зареєстровані в Австрії та Великобританії контролювати 51% статутного капіталу ТОВ «Кордфлекс», вчиняючи дії для його формального оформлення через представника Руденко Олену Миколаївну. Вказане також підтверджується структурою власності ТОВ «Кордфлекс» від 14.12.2021, яку було подано до державного реєстратора.

Враховуючи політичну ситуацію, з метою уникнення санаційних обмежень та збереження контролю над ТОВ «Кордфлекс» в лютому 2023 році частка Радіус Системз Гессельшафт М.Б.Х. була розподілена між учасниками товариства. Гонтаренко О.С., Марченко О.А. та Волков Р.А. кожен окремо підписали з Радіус Системз Гессельшафт М.Б.Х. в особі представника Руденко О.М. акти про передачу частки в статутному капіталі ТОВ «Кордфлекс». Після чого Марченку О.А. стало належати 40% статутного капіталу, Волкову Р.А. 40%, Голубеву А.Г. 10%, а Гонтаренку О.С. 10% статутного капіталу.

Офісом Генерального Прокурора надано протоколу допиту працівником СБУ в межах досудового розслідування кримінального провадження №4202200000000480 від 20.04.2022 свідка Волкова Р.А., який повідомив, що з 2019 року товариство імпортує труби та комплектуючі до них з Австрії від компанії RADIUS-KELIT INFRASTRUCTRE GESELLSCHAFTM (Радіус Системз Гессельшафт М.Б.Х.). Стосовно зміни структури власності ТОВ «Кордфлекс» Волков Р.А. повідомив, що рішення про зміну складу учасників було прийнято після того як їм стало відомо з відкритих джерел про належність Радіус Системз Гессельшафт М.Б.Х. росіянам. За результатами зміни структури власності прийнято рішення щодо виплати грошових коштів Радіус Системз Гессельшафт М.Б.Х. у сумі 25 тис. євро, однак станом на 24.04.2023 року кошти не перераховані, питання щодо перерахування коштів відкладено до закінчення війни.

В ході апеляційного розгляду представники Марченка О.А., Волкова Р.А. та Гонтаренка О.С. підтвердили, що наразі виплата грошових коштів Радіус Системз Гессельшафт М.Б.Х. за 51% частки статутного капіталу учасниками товариства не здійснено.

В 2024 на посаду директора товариства призначено Руденко О.М., яка була довіреною особою підконтрольної відповідачам Радіус Системз Гессельшафт М.Б.Х. з моменту її входження

до складу товариства.

Суд погодився з позивачем, що такі дії учасників товариства вказують на навмисне виведення зі складу засновників пов'язаної з відповідачами компанії для приховання опосередкованих зв'язку з ними та збереження контролю шляхом призначення довіреної особи на посаду директора товариства.

Паралельно з цим, позивач звертає увагу, що європейська частина групи Поліпластик з метою приховання зв'язків з російськими громадянами була передана брату відповідача Буяновському Володимиру. До 16.12.2022 кіпрська Radius Systems Holdings Ltd, акціонерами якої залишаються відповідачі, володіла 100% акцій Radius Group Holdings Limited. В подальшому для уникнення застосування санкцій та приховання зв'язків з Radius Systems Holdings Ltd акціонери якої є громадянами Росії, 100% акцій британської Radius Group Holdings Ltd передано громадянину Великобританії - Георгію Буяновському за 1000 фунтів стерлінгів, при цьому Radius Systems Holdings Ltd зберігало за собою можливість викупу акцій протягом 5 років. Посаду директора Radius Group Holdings Ltd зайняв син відповідача – Ілля Буяновський.

Враховуючи, що Radius Systems Limited входить до європейської частини групи Поліпластик, відповідачі продовжують через підконтрольну британську Radius Group Holdings Ltd, що належить брату Валентина Буяновського, контролювати частки в ТОВ «Кордфлекс» та ТОВ «Полімертепло – Україна», в якому Radius Systems Limited належить 100% статутного капіталу.

Відповідно до ч.6 ст.283-1 КАКС України у справах про застосування санкцій суд ухвалює рішення на користь тієї сторони, сукупність доказів якої є більш переконливою порівняно із сукупністю доказів іншої сторони.

Стандарт доказування та вимоги до якості доказів у кримінальному судочинстві вищі, ніж в адміністративному, а у справах про застосування санкцій – судові рішення ухвалюються на користь сторони, сукупність доказів якої є більш переконливою.

Тобто, факт вважається доведеним, якщо після оцінки доказів суд дійде переконання, що він скоріше був, аніж не мав місце. Задоволення або відмова у задоволенні позову про застосування санкцій залежить тільки від того, докази якої сторони є більш для суду переконливі.

Якщо позивач надав в обґрунтування позовних вимог хоча б два докази, суд зобов'язаний розглянути справу по суті і ухвалити рішення на користь тієї сторони, сукупність доказів якої є більш переконливою порівняно із сукупністю доказів іншої сторони.

Такий стандарт доказування у справах про застосування санкцій означає, що Міністерство юстиції України може використовувати в обґрунтування позову матеріали правоохоронних, розвідувальних чи інших державних органів, матеріали кримінальних проваджень, копії документів, відомості із засобів масової інформації та інших джерел.

З огляду на закріпленій в ст.283-1 КАС України стандарт доказування колегія суддів відхиляє доводи апеляційних скарг про те, що суд першої інстанції не мав права досліджувати та обґрунтовувати своє рішення копіями документів, матеріалами реєстраційних справ іноземних юридичних осіб, матеріалами кримінальних проваджень, документами розвідувальних органів.

Будь-який цивільний договір у справі про застосування санкцій є належним і допустимим доказом, досліджується та оцінюється у сукупності з іншими доказами. Суд оцінює спрямованість договору на реальне виникнення, зміну, припинення цивільних прав і обов'язків незалежно від того, визнаний він раніше недійсним, удаваним в судовому порядку чи ні. З цих причин колегія суддів відхиляє доводи апеляційних скарг про те, що надані відповідачами та третіми особами договори купівлі-продажу корпоративних прав є належним підтвердженням права власності покупців на такі корпоративні права з причин невизнання договорів недійсними, удаваними в судовому порядку.

Доводи Серафімова І.М. про порушення головуючим суддею (не поставив на обговорення учасників клопотання про витребування доказів, допит свідків, інші) процесуального порядку розгляду справи не містять відомостей про упередженість судді, не можуть бути підставою для його відводу, а тому підлягають відхиленню.

Відомості про передачу спірного майна в управління АРМА, про банкрутство одного з господарюючих суб'єктів не мають правового значення для вирішення позову, не можуть вплинути на суть рішення у даній справі, а тому доводи апеляційних скарг щодо таких відомостей

18

підлягають відхиленню.

Жодні відомості у даній справі не вказують на реальність придбання корпоративних прав паном Стрільцем Ігорем та паном Олейниковим Олегом. Надані позивачем докази переконливо вказують колегії суддів на спільність та повязаність між собою відповідачів, їх контроль над конфіскованим майном, можливість вчинення дій щодо такого майна, тотожних за змістом здійсненню права розпорядження.

Доводи апеляційних скарг та додані сторонами і третіми особами докази цього не спростовують.

Тому колегія суддів дійшла висновку про залишення оскаржуваного рішення в силі, а апеляційних скарг – без задоволення.

У Х В А Л И Л А:

Рішення Вищого антикорупційного суду від 20 вересня 2024 року у справі за позовом Міністерства юстиції України до Горіловського Мірона Ісааковича, Буяновського Валентина Михайловича, Меньшова Андрія Миколайовича залишити без змін, а апеляційні скарги без задоволення.

Постанова набирає законної сили негайно після її проголошення та не підлягає оскарженню.

Головуючий

(Signature)

В. І. Панкуліч

Судді

(Signature)

М. С. Глотов

(Signature)

Д. Г. Михайленко

«Згідно з оригіналом»/
 «Виторгачено з автоматизованої системи документообігу суду»
 Секретар с/з: *(Signature)*
 Дата набрання законної сили: 22.11.24
 Дата засвідчення: 28.11.2024

Всього в к. п. 18 арк.
серпень 2020
зачитано
Іван КО

